

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrto leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Slovenska kmetijska šola.

Kdor pozna bolezen, lahko pomaga! Slovenski deželni poslanci so uvideli, da je v današnjih časih treba našemu kmetu temeljite stanovske izobrazbe. Le tako se lahko bori za svoje koristi proti pohlepnim željam drugih stanov. Za to so z močnim naglasom terjali, naj se ustanovi za Slovenski Štajer kmetijska šola. In ko nemška večina v deželnem zboru ni hotela o tem nič vedeti, prisilili so jo z obstrukcijo k temu spoznanju. Nemška večina je obljubila, da bo ugodila željam svojih slovenskih deželanov.

Minolo je že več kot pol leta, toda priprave naših mogotcev še niso dospele dalje, nego da se išče primeren kraj za novo kmetijsko šolo. Če smo prav poučeni, misli dežela osobito na dva kraja, kjer bi se naj ustanovila nova kmetijska šola, namreč na Sv. Jurij ob južni železnici in na Šoštanj. Kateri izmed obeh krajev si želijo spodnještajerski kmetje, o tem se bodo pač v prihodnjem čnsu izjavili njih občinski in okrajni zastopi.

Spodnještajerski kmet je gotovo hvaležen svojim poslancem, da so se za njegovo šolo potegnili tako krepko. S to hvaležnostjo pa združuje sedaj še srčno nado, da nadzorujejo in spremljajo pazorno vse pripravljalne in nadaljne korake izvrševalnih činiteljev deželno-zborskih sklepov. Ni izključeno, da bodo Nemci delali na to, naj se izbere kraj, kjer bi šola ne mogla uspevati; nadalje tudi ni izključeno, da bi jim ne vsilili nasprotnih učiteljskih moči, ki bi uničili šolo.

Najbolj pa se bo treba potegovati za to, da šola ne bo kak polovičarski nestvor, ampak v svoji vrsti popolna! Mi Slovenci smo za nemške gospodarske šole že veliko denarja

pri davku vplačali, zato opravičeno zahtevamo, da se nam da sedaj dobro urejena kmetijska šola, ne pa kakšno poizkuševališče.

Slovenske deželne poslance opozarjamo torej na njihovo sveto dolžnost, da kmetijsko šolo, katero so z naporom priborili, tudi pomagajo urediti tako, da bo odgovarjala zahtevam kmetijske stroke, a se tudi ozirala na posebne razmere Slovenskega Štajerja!

Hudi nemiri na Ruskem.

Nihilisti na Ruskem porablajo sedaj vladno nepriliko, ko ima mnogo vojakov v Aziji, da povzročujejo na različnih mestih punte. Nevedno ljudstvo, posebno delavci jim gredo žal radi na limanice. Brezvestni agitatorji nabujkajo ljudstvo k punktu, ter ga s tem ženejo pred puške vojakov. Posebno strastni so židje, ki podpirajo to gibanje z denarjem in tiskom. Židje upajo, da dobijo po revoluciji v Rusiji enakopravnost, se vsilijo v javne službe, in jim je na ta način prosto, da izsesavajo ljudstvo. Da želijo skoraj vsi izobraženi Rusi ustavo na Ruskem, to je v obče znano. Toda po taki poti in v tem času ne. Noben domoljuben Rus ne bo izrabljajal nesrečo domovine, ker je to neznačajno. Ti, ki sedaj razgrajajo po mestih, so ali nihilisti, ki hočejo odpraviti vero in vlado, ter njih brezvestni agitatorji, ali pa neumno, zapeljano ljudstvo.

Posebno hudi izgredi so bili v mestu Odesa, ki leži ob obali Črnega morja. Minoli teden so se godile tam grozne reči, ako je res, kar poročajo listi. Med stavkujočimi in vojaštvom je prišlo do groznih spopadov. Streljalo se je na obeh straneh, zato je ranjenih in obitih več tisoč oseb. Puntarji so zažgali skladišča v pristanišču, vsled česar je nastal

velikanski ogenj, ki je napravil za mnogo milijonov rubljev škode. V luko v Odesi je priplula tudi vojna ladja „Knez Potemkin“, na kateri so se spuntali pomorščaki proti častnikom. Tiste, ki niso ž njimi potegnili, so pometali v morje. Po noči dne 29. m. m. je bil ustreljen od vojaštva mornar Omelinka. Pri truplu tega prekucuha so nastopili govorniki in hujskali ljudstvo k novim grozodejstvom. Ko so hoteli vojaki zabraniti pomorščakom, da pokopljejo padlega, začela je ladja streljati v mesto.

Admiral Krieger, poveljnik črnomoškega brodogoja, ležečega v luki Sebastopol, je dobil povelje, naj ukroti upornike na „Knez Suvarovu“. Ko se je brodogoja bližalo Odesi, začela je uporna ladja dajati znamenja mornarjem bližajočih ladij, naj se jim pridružijo. Admiral Krieger se je res zbal, da bi se dali njegovi pomorščaki zapeljati, zato je sklenil, vrniti se v Sebastopol. Toda bilo je že prepozno, ladja „Pobjedonoscov“ se je že pridružila puntarski. Dne 2. t. m. je priplula puntarska ladja „Knez Potemkin“ v rumunsko luko Konstancija. Žnjo sta prišli tudi dve torpedovki. Mornarji so se hoteli Rumunski ndati, če se jim obljubi, da jih ne bodo izročili Rusiji. Dne 3. t. m. popoldne je zapustila oklopnica „Knez Suvarov“ z eno torpedovko Konstancijo, ker jim niso hotele dati oblasti v mestu živeža. Bržkone je ladja odplula zopet na rusko obrežje, ker upa, da bodo tam dobili živež. Neki mornar, ki je ubežal raz ladjo, pripoveduje, da na ladji primanjkuje živeža in premoga ter da vlada needinost med mornarji, ker poveljuje ladjo pet mornarjev, katere je poslal prekucajski komite. Žuganja, da začnejo streljati na mesto, če se jim ne da, kar zahtevajo, niso izvršili, ker bi se v tem slučaju smatrala ladja

LISTEK.

Na zelenem Pohorju.

Slika za slovenske sadjarje.

Nebo se je držalo tako dvoumno, da bi človek ne staval piškavega oreha, ali bo v prihodnjem trenutku začelo pošteno liti, ali pa se bo nebo razjasnilo ter se nam prismejal gorko solnce nasproti. To je bil razlog, da se nas neke nedelje meseca junija, kakor smo si obljubili, ni zbralo več mariborskih Slovencev na kolodvoru ter se odpeljalo na majhen izlet v naše divne pohorske gore. Meni je pa ravno to vreme ugajalo za izlet v hribe, ali če odkritosrčno govorim, nizka temperatura (toplina) takega vremena, in odpeljal sem se proti Fali.

V vozu sem slišal samo nemške glasove in že sem se kolikor mogoče zložno stisnil v kot ter si hotel za kratek čas prirediti smotko, ko vstopijo potniki, glasno slovensko govoreči med seboj. Zasedli so svojo klop. Ker je pa bil še prostor pri njih, zapustim svoj kot ter se jim pridružim. To je stara reč, kdor se hoče na vlak zabavati ali dobiti zložen prostor, ne sme biti boječ.

Predstavili smo se. Med njimi je bil tudi g. Peter Korman, posestnik drevesnice v Čin-

žatu, pošta Fal. Že parkrat sem slišal o njem in njegovi drevesnici, toda mislil sem na drevesnico v takem obsegu, kakor jih večkrat najdemo pri pridnih, po gospodarskem napredku hrepenečih kmetih na Slovenskem Štajerskem. Saj smo Slovenci že izredno veseli in zadovoljni, če najdemo ljudi, ki se v svojem gospodarskem napredku vsaj za spoznanje vzdignejo nad nebržno vsakdanost. Zato sem si tudi mislil, — in za te prenaglene misli sem g. Kormanu že prosil odpustčanja, — ko mi je pripovedoval, koliko skrbi, a tudi notranjega zadovoljstva mu nudi drevesnica, da stvar ne bo tako huda. Vendar sem sprejel z veseljem njegovo prijazno povabilo, da si ogledam drevesnico, in ko sem jo pregledal, uvidel sem, da sem se poprej v svojih mislih varal — četudi na svojo odkrito radost.

Mi Slovenci, kadar politiziramo o našem gospodarskem razvoju, radi jadikujemo po pre-majhni podjetnosti naših ljudi. Mislimo pa pri tem vedno na podjetja, ki zahtevajo ogromno kapitala in pa dolgotrajnih strokovnih predštudij. In moje mnenje je, da je bolj nedostajanje kapitala in strokovnjakov krivo, da v veliki industriji ne nastopamo z ustvarjajočo silo. Dovolj podjetnosti pa bi našli, če bi opozarjali naše ljudi na manjša gospodarska, četudi neindustrijska podjetja, za katera se najde tudi med slovenskim ljudstvom dovolj

kapitala in izobraženosti.

Sploh hočemo mi Slovenci vse delo na gospodarskem polju izvršiti po velikem kopitu. To kaže tudi ves naš gospodarski pouk! Pri nas se govori toliko in toliko lepih in navduševalnih besed o vinarstvu, o sadjarstvu, o poljedelstvu, o živinoreji (govedi), gozdarstvu, to so panoge, za kojih uspešno in dobičkanosno gojenje je treba biti velik posestnik. Naj ostane omejeni pouk kot dosedaj, a naj se razširi tudi na majhne posestnike! Mi Slovenci imamo največjo množino majhnih posestnikov. Kako pa naj posestnik, ki ima komaj par oralov zemlje, živi od nje, če jo uporablja za vinarstvo, poljedelstvo, živinorejo itd. in sicer še navadno za vse panoge o b e n e m s k u p a j? Zakaj se ljudstvo ne opozarja, naj se bavi le z eno panogo? Zakaj se celi okraj v tem smislu ne organizirajo? Zakaj naše ljudstvo ne sme nič slišati o perutninarstvu, svinjereji in drugih za majhnega posestnika važnih panogah?

Pač se je v Slovenskih goricah v zadnjem času odprl vrlih možem, bodisi majhnim ali velikim posestnikom, nov vir dohodkov, na katerega se je tudi od poklicanih strani pazilo in skrbelo, to je trsnicarstvo. Podjetni, mladi ljudje so si ustvarili bolj s pridnostjo nego s kapitalom lepe trznice, katere so že marsikateremu pripravile majhno bogastvo.

kot piratska in bi jo imela vsaka ladja dolžnost napasti. Dokler pa ne ovira trgovskega prometa in dokler ne napade kake druge države, ji pa ne sme nobena tuja ladja nič storiti. Ladja „Pobjedonoscev“ se je kmalu udala ter so mornarji zopet prisegli zvestobo. Povzročitelje punta so obesili na jarbole.

Poročila tudi poročajo o puntih na drugih ladjah, posebno na ladjah petega brodovja, katerega hočejo poslati v Vzhodno Azijo.

Francoski listi poročajo, da je na teh dogodkih kriv baje Nebogatov, ker je vzel najbolje mornarje čnomorskemu brodovju, da je tako pospešil svoj odhod na skrajni Vzток. Kar je preostalo, niso pravi Rusi, ampak finskega, georgijskega in romunskega plemena, neposlušna tolpa, ki se je po prvih nemirih navdušila za revolucijo. Pravi ruski mornarji leže v morju oziroma se nahajajo v japonskem ujetništvu.

Državni zbor.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani. Državni proračun.

Že prejšnji ministrski predsednik dr. Körber je predložil državnemu zboru postavni načrt, da se za Lahe ustanovi pravoslovno učilišče v Roveredi na Južnem Tirolskem. Zdajšnji ministrski predsednik dr. Gauč želi izvršiti ta vladni načrt. Kakor poprej, tako so Slovenci združeni v „Slovanski zvezi“ z Hrvatimi tudi zdaj zahtevali, da ne morejo privoliti Lahom vseučilišča, če ga vlada ne dovoli tudi Slovincem. Lahov je komaj 700.000, a Slovincem blizu 2 milijona. Že se je dozdevalo, da vlada svoje zaupno dane obljube noče spolniti in „Slovanska zveza“ je imela s Čehi za ta slučaj potrebne razgovore. Ko je torej v proračunskem odseku v imenu Slovencev vprašal poslanec Robič, zakaj se ne vpoštevajo slovenskih zahtev, ko je vendar v zbornici ministrski predsednik izjavil, da hoče na Moravskem ustanoviti Nemcem eno in Čehom tudi eno vseučilišče, je odgovoril naučni minister dr. Hartl blizu takole:

Vlada je spoznala potrebo, da se za Slovence ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani. V ta namen je podpirala zmožne kandidate, da se pripravljajo kot učitelji za pravoslovno učilišče. Ustanova bo toliko lažja, ker sta v ta namen deželni zbor Kranjski 500.000 kron in Ljubljansko mesto 100.000 K zagotovila. — Te besede ministra Hartlna ne povejo leta, kedaj hoče vlada ustanoviti pravoslovno učilišče v Ljubljani; a tako določno se vlada še ni nikdar izrazila, da hoče vstreti opravičeni želji vseh Slovencev, kakor pretečeni teden. Če Slovenci plačujemo za vzdrževanje brez števila nemških visokih šol, imamo istotako pravico zahtevati, da se tudi nam dajo iste pravice.

Kdo bi si mislil, da bo vlada s to nedolžno izjavo dregnila v sršenovo gnezdo naših posilinemcev! Kakor bi trenil so se kazali

znani listi, Slovincem vedno sovražni, grozno razburjene ter zagotavljali, da je vsa Spodnja Štajerska in Koroška z njimi vred razburjena. Kdo se ne smeji? Dr. Pomer je vsled vladne izjave nesramno napadal dr. Hartlna, kakor vse Slovence. Na Pomerjeve gorostasne budalosti ni nihče odgovarjal, vsaj jih tudi nihče ne vpoštevava. — Ker pa vlada ničesar ne stori, da bi se znane krivice, ki se godijo Slovincem, popravile, „Slovanska zveza“ ni mogla glasovati za državni proračun, ki ga je dovolila poslanska zbornica za drugo polovico leta 1905.

Dopisi.

Ščavnica pri Sv. Benediktu v Slov. gor. (Slavna zmaga Slovencev.) V soboto, dne 1. julija se je v naši občini vršila občinska volitev. Zadnjih 6 let so neomejeno vladali občino sami Bračkijanci, zato je postal Fr. Wratschko celo častni občan na Ščavnici, naša trirazredna šola pa je prišla po 1000 gl., katere je daroval za njo nemški šulverein, popolnoma pod nemški upliv. Razmere so postale neznosne. Vzbudila se je iz spanja naša slovenska stranka in pričela je delo za obč. volitve s trdnim namenom, da vrže ob tla stari nasprotni obč. odbor. Ta namera se je krasno posrečila, zakaj Slovenci smo omenjenega dne zmagali v vseh treh razredih s svojimi kandidati.

Na volišče je prišlo 92 volilcev. V III. razredu so prodrli naši: Roškar Simon s 34 glasi, Križan Martin 34, Weiss Anton 33, Valner Alojzij 34. V manjšini so ostali nasprotniki: Ajlec Anton s 23 glasi, Žigert Anton 19, Kocpek Miha 14 in Jagrič Fr. z 10. Silno veselje je zavladalo vsled zmage v III. razredu med našimi volilci, nasprotniki pa so bili poparjeni kot bi jih polival s kropom. Nekateri so samega strahu zbežali domov, zopet drugi se niso upali voliti. V II. razredu so zmagali naši: Kraner Janez z 12 glasi, Senekovič 12, Špat Miha 11 in Lelja Valentin z 12. Nasprotniki so dobili: Trstenjak Janez 3, Nidl Jakob 3, Jagrič Franc 4 in Peklar Florijan 2 glasa. V I. razredu so bili izvoljeni naši: Žižek Janez s 6, Žnuderl Franc s 3, Jaušovec Janez s 3 in Ljubeč Anton s 3 glasi. Kandidati nasprotnikov: Erdela Jožef, Ernest Ozvald in Čuš Franc so dobili po 2 glasa, za Žižeka Janeza pa so glasovali tudi nasprotniki. Naši namestniki so v 3. razredu: Berič Jožef in Majžir Jožef, v 2. razredu: Črnko Alojzij in Zlaber Franc in v 1. razredu: Kolar Jakob in Valner Gašpar.

Naši volilci so se junaško obnašali in volili vsi kandidate v tistem redu, kot jih je določil narodni volilni odbor, tako da se naši glasovi niso cepili. Red je bil vzoren med našimi volilci. Volitev je vodil naš slavni častni občan Fr. Wratschko iz Orehovec. Sam ni glasoval, „češ, ne bom, ker vidim, da me

ljudstvo sovraži“. Ščavniški nadučitelj g. Špende zvest pristaš Wratschkov, se je tudi vzdržal volitve in je že v začetku izjavil ves pobit: „Ist umsonst! So was noch nie da gewesen!“ (Je zastonj! Kaj takega še ni bilo tukaj!) Naši volilci so imeli 3 iztise Dečkovega „Občinskega reda“ s seboj in so se odlikovali z natančnim znanjem paragrafov volilnega reda, kar je zopet silno osupnilo nasprotnike. Posebno so se v tem oziru odlikovali trije vrli mladeniči — agitatorji, brata Peter in Janez Cekl in Franc Roškar. Nasprotniki so se kar čudili naši izborni organizaciji.

Navdušenje med našimi volilci je bilo velikansko. Veselih obrazov so hiteli na vse strani. Saj pa je tudi zmaga posebno pomenljiva v tej obmejni občini. Vso hvalo našo zaslužijo kot izvrstni agitatorji poleg že omenjenih mladeničev še vrli možje: Veis Anton, Valner Alojzij, Janez Kukovec, Lelja Valentin, Kraner Janez, Žižek Janez in Pelel Janez. Slava jim! Hvala in slava pa tudi vsem našim neustrašenim volilcem!

Slovenska Bistrica. Minolo nedeljo sem šel malo pogledat v mesto, kako kaj bistriškimi nemškimi kramarjem diši slovenski denar... No videl sem, da jim slovenska govornica smrdi samo takrat, kadar ni slovenskega denarja zraven. Kadar pa slovenski denar leti v njih nenasitno mavho, tedaj smo Slovenci največji ljubljenci teh ljudij. Zato pa sem sklenil, da bom odslej hodil le v slovenske gostilne, in le v slovenske trgovine.

Največ so pa krivi temu prelepi nauki g. tabakarja Jagodiča. In ker sem jaz za „lepe nauke“ vedno hvaležen, sem sklenil, da se tukaj g. Jagodiču javno za to zahvalim. Tudi meni se bolj nobel zdi, če spuščam goste oblake dima pod sinje nebo iz kake smotke ali svalčice in zato sem si ravno mislil eno prižgati. Pa šmenta, vžigalice sem bil doma pozabil. Naglo skočim k Jagodiču v tabakarno. Ker pa imam navado, da si prižigam samo s Ciril-Methodovimi vžigalicami, sem te zahteval. A tu sem slabo naletel. Prej jasno čelo Jagodičovo se naenkrat zatemni, oblaki se vedno bolj kupičijo, nevihta je blizu. Naenkrat se iz njegovih oces zabliska in me tako zadene, da bi bil gotovo omedlel, ko bi ne imel tako dobrih in zdravih živcev. A tedaj že zagrmim in tu se vlije ploha najlepših nauk za nas „zapeljane Slovence“ —, in vse to iz blagih ust preblagega g. Jagodiča in še blažje mamice. Za te lepe nauke sem se tudi dostojno zahvalil s tem, da sem hrbet obrnil, krajcarje zopet v žep vtaknil in šel v Narodni dom.

No, pa godilo se mi je še dobro, ker so me še za vrednega imeli, da so z menoj govorili. Bolj slabo se je godilo nekemu gosp. učitelju, ki je dobil na vsako slovensko besedo za odgovor: feršteniks. Čudno, kako kmalu je izgubila blaga mamica dar jezika!

Sedaj pa še recite, da nisem g. Jagodiču in blagi mamiči hvaležen, ko ju tako seznanjam s širšim svetom?

Kmečki fant iz okolice.

Iz Ljutomera. (Sprevod dr. Ivana Farkaša.) V 81. letu svoje starosti je umrl v torek, dne 27. m. m. g. dr. Ivan Farkaš, praktični zdravnik in hišni posestnik v Ljutomeru. Pokojnik je bil menda najstarejši zdravnik na Štajerskem. Izvrševal je svoj poklic nad pol stoletja. L. 1848 je bil pokojnik član akademične legije na Dunaju. Leto pozneje je bil promoviran doktorjem zdravilstva ter se je naselil v svojem domačem ljutomerskem okraju. Pokojnik je bil dober gospodar, vedno ljubezniv zdravnik ter zvest narodnjak. Ob občinskih volitvah ga ni nikdar manjkalo na volišču, tudi takrat ne, kadar je bil njegov glas uvrščen v tak volilen razred, v katerem ni bilo nobenega upanja zmage. Najlepši spomenik pa si je pokojnik postavil s tem, da je vse svoje premoženje — okoli 60.000 kron — zapustil za dijaške ustanove po 720 K za slovenske slušatelje iz ljutomerskega okraja ali sploh iz Štajerskega medicinske, pravoslovne ali modroslovne fakultete na kateremkoli vseučilišču. Glede zemljišč, ki se bodo iz zapu-

žal, da bo v doglednem času ta vir tudi vsahnil in potomci sedanjih trsničarjev bodo morali poskrbeti za drugimi viri. Jeden tak vir najdemo pri g. Petru Kormanu.

Z mladim znancem sva se napotila obiskat g. Kormanu, da si ogledava njegovo drevesnico. G. Korman naju je sprejel z veliko ljubeznjivostjo in ko smo se malo pomenili o tem in onem, iz kojega pogovora je odsevala velika in mnogostranska izobraženost g. Kormanu, šli smo v drevesnico.

Drevesnica obsega več oralov zemlje. Urejena je skrbno in ukusno kakor kak perivoj. Bele stezice, posute z mehko žagovino, nas vodijo od parcele do parcele, potok šumlja nemirno ob strani, v ozadju se razprostirajo zeleni gozdovi, in po uzorni drevesnici te vodi ljubeznjivi gospodar od nasada do nasada ter razkazuje, pripoveduje, razklada. Belfleur, mošanjka, parmena, renetka kanada, renetka Ananas, renetka kaselska velika in še mnogo drugih imen, katerih si nestrokovnjak v trenotku ne zapomni, ti doni na uho. Hruške,

češplje in slive, črešnje in višnje, ribez, agraz, vrtnice, lepotično grmovje, vse ima v drevesnici svoj prostor. Drevesnica mora na vsakega, ki jo obiše, narediti najboljši vtis. V njej leži premoženja, kakor cenijo izvedenci, okoli 100.000 K. Lahko si torej predstavljate, da drevesnica ni majhna in vsakdanja.

Slovenci tudi v tej stvari tako radi sežejo po tujem blagu. G. Korman je z vso dušo naš človek, poštenjak od pete do glave in rodoljub poln iskrenosti, zato bi bilo neodpustljivo, ga prezirati pri naročitvah. Pa tudi kdor se hoče kaj naučiti, naj se zglesi pri g. Kormanu, kateremu bo izvestno vedno dobro došel. Če bo letos Zveza nepolitičnih društev priredila občni zbor v Mariboru, bomo nemara naredili tudi majhen poučen izlet v Falo, odkoder jo krenemo v drevesnico g. Kormanu. Na svidenje!

A. P. K.

ščine razprodala, je določil, da morajo priti samo v narodne roke.

Njegov pogreb je bil sijajen, dokaz narodne probujenosti v ljutomerskem okraju in priljubljenosti pokojnikove. Udeležila so se ga vsa gasilna društva iz okolice z zastavo, ljutomerski „Sokol“ polnoštevilno ter križevsko in svetinjsko veteransko društvo. Okoli 3000 pogrebecev se je pomikalo v vzornem redu na pokopališče. Na grobu je izpregovoril gospod dr. Rosina iz Maribora ganljivo slovo pokojniku, slavil njegovo značajnost, zvestobo v poklicu, ljubezen do trpečih, neumorno delovanje ter blago mišljenje do smrti. Ko je razložil govornik, na kakšen način mu je pokojnik povedal svojo poslednjo voljo, zavladalo je občno ginjenje in nehote se je oglasil vsklik: Slava dr. Farkašu!

Čast narodnim Ljutomerčanom, ki so pokojniku priredili tako veličasten sprevod!

Ormož. (Občinske volitve.) Mi napredujemo, a vas je strah! Kako so bili zbegani ti posilincei in podrepniki vsenemškega dr. Delpina na dan občinske volitve za tretji razred dne 30. junija. Komično zanimivo je bilo gledati šnops-putikarje v družbi gospoda Martinčka, tem se pridruži tovariš Brodar, hardečki Paman in hardečki kovač; vsi krilijo z rokami in se pametno pogovarjajo, kako se bodo mastili pri šeststodevetindesetih piščancih, ki se pražijo „zur Stadt Graz“. Zdaj jo primaha gospod Delpin, da razglasi dnevno povelje, katero se z burnimi „Heil“-klici na znanje vzame — tudi Brodar se zglesi: „I a?“ Kaj je hotel s tem vprašati, mi ni znano. In zopet so jo mahnilo loviti svojih ribic, če se je teh tudi držalo majhno blata. 30. jun. so bili vsi brati med seboj, samo žalibog, da name niso naredili utis „Kulturvolka“ — nasprotno je bila dika in veselje, gledati naše narodne volilce; s ponosom smo gledali njih odločen, možat nastop; njim se niso hlačiце tresle, kakor mnogim odpadnikom in podrepnikom dr. Delpina.

Mi smo včeraj poizkusili svojo srečo in bili smo iznenadeni. Akoravno nam je glavartvo pod pokroviteljstvom gospoda, nam zelo naklonjenega — ali pa tudi ne — Underraina vse naše utemeljene reklamacije odbilo, nasprotno vsem nemškimi ugodilo, akoravno so pri Nemcih tudi mrtvi volili, akoravno je volilna komisija naše davkoplačevalce kar meni nič tebi nič odklanjala, zmagali so naši nasprotniki le za nekaj glasov. Naši kandidati so dobili 60 glasov.

Ne trdimo sicer, da je bil kak političen komisar potreben pri volitvi, vendar nehote se nam vzraja misel, da samo radi tega ni prišel k volitvi, da je komisija imela popolnoma proste roke — ker ako bi bil prisoten, moral bi mnogo ukrepov razveljaviti. Pa mogoče je bil preveč z delom obremenjen in resni mogel priti — gospodje že vedo.

Ugovori se vložijo in mislimo, da je točasno veselje nasprotnikov popolnoma neutemeljeno.

Dan veselja je bil volilni dan in bodi nam ta dan tudi dan spoznanja. Videli smo svoje najzagrizenejše nasprotnike, ti so: trgovec Brodar, Martinz, Kautzhammer, Diernayr in Janžekovič; nadalje glažutar in barvar Veselič in kavarnar Bauer. Trgovecu Hetzlu so se pri volitvi itak preveč hlačiće tresle, tako, da je celo kandidata pozabil, tedaj tega nočemo posebno imenovati. Zapomnimo si to! Edini naš noroden trgovec je gospod Šepec in kakor smo slišali govoriti, je ta gospod prej imenovanih 6 nemških oziroma posilincemskih trgovcev že skoro popolnoma nadkrilil, tako, da bo prišel čas, ko bodo skoro šli iz Ormoža s trebuhom za kruhom. Krasen dokaz zavednosti ormoške okolice!

Če ne prej, za tri leta se zopet vidimo in tedaj se vam bodo še huje hlačiće tresle — pa nič vam ne bo pomagalo; vaš gospodarski propad je gotov in gotova je naša zmaga.

Le tako naprej v slogi, v združenju, katero je včeraj marsikoga do solz ganilo. Živila sloga ormoških voditeljev, živeli zavedni slovenski volilci!

Planina. (Razno.) V „Stajercu“ z dne 14. maja t. l., na strani 6, je čitati sledeče: „Jako delaven župan. Planina bode od dne 1. januarja 1906 naprej fara za sebe, — da tudi v kratkem dobi vodovod, obojno je dosegel župan Schescherko (beri Šešerko).“ Zadnje mu pripustimo; a kar se pa tiče tukajšnje župnije, je znana „Štajerčeva hvala“.

Ob času, ko se je začelo prositi za ustanovitev župnije, to je bilo že l. 1866, še ni bilo od Šešerkota ne duha ne sluha. Župan in dopisnik sta morda pozabila, da je ravno njih „Štajerčev“ godec dne 5. novembra 1903 povzročil, da smo ostali dve leti brez dušnega pastirja in bi še zdaj bili, ko bi nas ne podpirala gg. župnik in kaplan iz Št. Vida, za kar se jima mi okoličani iz srca zahvalimo.

Zahvaliti se imamo pa predvsem za ustanovitev župnije ekselenci premilost. knezu in škofu v Mariboru, deloma tudi neumorno delavnemu državn. in dežel. poslancu gosp. Jos. Žičkarju. Sicer pa povemo dopisniku v „Stajercu“, da ni varno streljati za zajcem, dokler se ga ne vidi.

Posestvo Perčičevo na Planini je kupil vrl narodnjak g. Anton Rauter, kamor se tudi preseli „Gospodarsko bralno društvo“.

Naš narodni trgovec Miha Jazbinski ima sedaj dve trgovini. Slovenci, veste kaj je vaša dolžnost?!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovenski kmetje! Na Slovenskem ga ni političnega lista, ki bi posvečeval svoje delovanje v tako odlični meri kmetskim težnjam kakor naš list. Mi lahko to trdimo s ponosom, in vsak nam more v tem pritrditi, ki pozna slovensko časnikarstvo. Slovenski spodnještajerski kmetje tudi dobro razsodijo naše delovanje, to nam pričajo ustna in pismena priznanja, kot dokaz za to mnenje pa smemo nemara smatrati tudi vedno naraščajoče število naročnikov. Toda, kdor hrepeni po popolnosti, nikdar ni zadovoljen. In kolikor izvemo iz tajnih posvetovanj našega tiskovnega društva, namerava ono z novim letom zopet povečati in spopolniti naš list, da še bo lažje služil slovenskemu kmetskemu ljudstvu. Da pa se to lahko zgodi, potrebuje list še večje število naročnikov. Zato se obračamo na slovensko kmetsko občinstvo po Spodnjem Štajerskem, da se zavzame za svoj list in mu pridobiti novih prijateljev, čitateljev in naročnikov! Tudi na one naročnike, ki so zaostali s svojo naročnino, se obračamo, da store svojo dolžnost. Naš list v sedanjem obsegu in vsak teden izhajajoč se pač ne more imenovati drag. Stane za celo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Kmetje, širite svoj list!

Promocija. Na dunajskem vseučilišču bo v soboto, dne 7. t. m. promoviran doktorjem modroslovja g. Ljuđevit Pivko.

S pošte. Poštna odpraviteljica Marija Kupnik v Podplatu pri Poljčanah je dobila mesto tamošnje poštarice. — Gpdč. Antonija Zmerzlikar v Moravčah na Kranjskem je imenovana za poštno upraviteljico v Vurberku pri Ptuj.

Poročil se je dne 3. t. m. g. Frančišek Svab, postajenačelnik drž. železnice v Doliču na Štajerskem z gospico Angelo Matičevo, trgovčevno hčerko iz Doba.

Slovenski volilci se ožje volitve, ki se bo vršila jutri, dne 7. t. m. med Vastianom in Pfrimerjem, ne udeležite!

Državnozborna volitev včeraj, dne 5. julija, je pokazala, da Slovenci tudi v obmejnih mestnih krajih vedno napredujemo. Pri zadnji volitvi je dobil slovenski kandidat 253 glasov, včeraj je dobil g. župan Šinko 328 glasov. Tudi tokrat nam je zopet največ pomaglo do lepega uspeha dično, narodnozavedno Središče! Slava vrlemu trgu, ponosu našemu! Volitev še ni končana, ker je treba

dne 7. julija ožje volitve med Vsenemcem Vastijanom in Pfrimerjem. Razmerje glasov je naslednje: Maribor, Šinko 59 glasov, Pfrimer 535, Vastian 695, Hilari 251; Središče Šinko 128, V. 1; Ptuj: Š. 21, P. 76, V. 119, H 14; Ormož: Š. 27, P. 3, V. 57; Sloven. Bistrica: Š. 7, P. 7, V. 51; Slovenjgradec: Š. 14, P. 7, V. 51; Marnberg: Š. 2, P. 2, V. 45; Muta: P. 10, V. 23; Vuzenica: Š. 3, P. 1, V. 14; Št. Lenart: Š. 17, P. 6, V. 22; Ljutomer: Š. 50, P. 32, V. 29. Skupaj: Šinko 328, Pfrimer 730, Vastian 1061, Hilari 265.

Mariborske novice. Čez mariborsko okolico je pridvela dne 3. t. mes. popoldne okoli pol 3. ure nevihta s točo, ki je povzročila precej škode. Toča je bila debela kakor orehi; čeravno ne posebno gosta, je vendar zdrobila marsikatero šipo in opeko. V delavnici južne železnice na koroškem kolodvoru je prebila 7 mm debele šipe, ki so dajale od zgoraj svetlobo. Seveda je samo tukaj mnogo tisoč K škode. — V Mariboru so zopet samomori na dnevnem redu. Dne 4. t. m. imamo kar dva samomora. V Dravo je skočil 97letni Janez Wind iz Pliberka na Koroškem. Čeravno so ga hitro potegnili iz vode, vendar je bil že mrtev. Drugi samomorilec je čevljar Alojzij Knechtl, ki se je ustrelil z revolverjem. — Naši mestni očetje so v zadnji seji ugovarjali proti temu, da se ustanovi v Ljubljani slovenski pravosodni oddelek vseučilišča. Dotični predlog je stavil dr. Orozel, sin slovenskega očeta. Sin je zagrizen nasprotnik Slovencev. Je pač res, da so slovenski odpadniki naši najhujši nasprotniki. Odpadnik Orozel je rekel, da so vsi Nemci razburjeni vsled te vladne nakane. No, če so vsi tako razburjeni kakor mestni očetje, ki so med tem skoro dremali, potem je to razburjenje samo na papirju. Kaj pa tudi briga Mariborčane, če se ustanovi kaka šola v Ljubljani. Naj se rajši brigajo za svoje dolgove, kako da jih bodo poplačali, ne pa za take stvari, ki jih nič ne brigajo, odpadnika Orozelna pa še najmanj! — Dne 3. julija je dospelo 29 hrvaških vseučiliščenikov iz Zagreba v Maribor, da si ogledajo različne tvornice. — Na tukajšnji gimnaziji je delalo 44 dijakov maturo, izmed teh je 30 Slovencev. Pet jo bo ponavljalo čez eno leto, devet čez dva meseca.

Kres pri Sv. Urbanu nad Mariborom. Dne 4. julija je kurilo bralno in pevsko društvo „Maribor“ kres pri Sv. Urbanu. Navzoče je bilo mnogo kmetskega ljudstva, Maribor pa je bil slabeje zastopan kakor kedaj poprej. Bodrilne narodne nagovore sta govorila gg. Gostinčar in Stiebler, g. učitelj Robar pa je porabil to priliko za napade na slovensko razumništvo, osobito na duhovščino.

Vpisovanje v mariborsko gimnazijo se vrši dne 15. julija ob polu 10. uri dopoldne in dne 16. septembra ob 8. uri zjutraj.

Plač pri Mariboru. V Podgradu je začelo dne 29. m. m. zjutraj goreti v gospodarskem poslopju posetnika Stahla. Posestnik je dobil pri gašenju hude opekline.

Smrtonosna vročina vlada sedaj po celi Evropi. Od vseh stranij prihajajo poročila o žrtvah vročinske kapi in solnčarice. V Berlinu je nevarno zbolelo vsled vročine samo en dan 61 oseb, v Rimu osem, na Dunaju pet. V Pulju je imel domobranski polk št. 5 dne 3. t. m. vajo. Pri tem je padlo polovico polka, pet je mrtvih, petdeset nevarno obolelih. Vročinska kap zadene človeka, kadar se mu zgosti kri vsled neprestanega velikega potenja. Solnčarica pa se imenuje bolezen, kadar solnčna vročina opeče ali užge kaki del človeškega telesa. Obojni boleznici sta smrtnonevarni.

Framske novice. Ogenj je uničil pretečeno soboto gospodarsko poslopje in nekaj živine Gregorja Klauž, kmeta na Požegi. Užgali zopet otroci! V teku enega tedna dvakrat požar! — V nedeljo smo položili iv hladni grob enega najboljših naših sinov, osmošolca Konrada Finžgar iz vrle krščanske in narodne hiše. Pogubna sušica je strla mladi cvet, ki je obetal toliko zlahtnega sadu.

Pol leta je bil priklenjen na posteljo ter trpel neznošne bolečine. Na praznik presv. Sreca Jezusovega, baš tedaj, ko so njegovi tovariši trepetali pred ostro skušnjo-maturo, je nehalo trepetati blago srce 21 letnega mladeniča in prestalo skušnjo življenja in smrti. Ob 9 uri dopoldne je umrl v rokah svojega dušnega pastirja, od katerega je le par trenutkov poprej prejel sv. zakramente. Nepopisna je bridkost blage matere vdove, dveh bratov in sestre. Podrt in strt je ves njih up, njih veselje in tolažba, a za blagim pokojnikom žaluje tudi cela fara. Veličasten je bil sprevod. Vdeležila se ga je šolska mladina z vsem učiteljskim obojem, prihiteli so skoraj vsi njegovi sošolci in mnogo drugih njegovih tovarišev mariborske gimnazije, spremljali so ga njegovi profesorji in velikanska množica ljudstva. Osmošolci so mu prinesli krasen venec s slovensko trobojnico, zapeli so mu na domu in ob grobu ganljivi žalostinki, kličeč mu zadnji „z Bogom“ in njegov veroučitelj g. profesor dr. A. Medved govoril mu je ob ranem grobu tako pretresljivo slovo, da se je porosilo sleherno oko. Počivaj v miru, dragi Konrad, in prosí Jezusovo presv. Sree za svojo ljubo mamico, da bridkosti ne onemagajo, za svoja brata in sestro, ki so te tako neizmerno ljubili in pa za nas vse, da bomo tako srečno umrli kakor ti. — Med tem pa, ko so se opravljale mrtvaške molitve, ko smo polagali v grob predrago truplo in se je govorilo zadnje slovo, igrala je na vrtu bližnje gostilne *Stamplove* godba vesele poskočnice. Nezaslišano, neusmiljeno! Nemški ognjegasci celega okraja so namreč prišli v Fram gasit — svojo žejo in da bi ložje gasili, najeli so si godbo. Gospod Koser, vodja vsega, to si bomo zapomnili. K pogrebu bi šli! Ali vam Finžgarjeva hiša nikdar ni dala nič skupiti? Pri zadnji volitvi ste itak vzbudili nevoljo ljudstva proti sebi in sedaj pa še priredite v Framu tak hajlovski tabor! In najnežnejših čustev našega ljudstva ne spoštujete? Ko se je trgalo srce žalosti vsakomur, pustite Vi igrati vesele in poskočne koračnice! Ali ne veste, da se je v Vaši bližini nedavno naselil narodni trgovec g. Fr. Kodrič!? In pa to hajlanje, plavice in izzivajoči napis „Gut Heil!“ Vse to bi lahko zabranili, a se je izzivalo. Dobro ste izzivali! — Franske in okoliške Slovence opozarjamo na novega, narodnega in domačega trgovca Fr. Kodriča. Pri njem dobite vsakovrstno in pa dobro blago!

Počasno uradovanje. Poslanec Berk s je stavil v državnem zboru interpelacijo, v kateri graja počasno uradovanje nižjih in višjih uradov, posebno pa štajerske namestnije. Od nešteti slučajev navaja še doslej nerešene ugovore občinskih volitev v Teharjih in volitve okrajnega zastopa celjskega. Posebno jasen slučaj malomarnosti je, celo krivica je to, da še vedno ni rešen ugovor občine okoli celjske proti prepovedi namestnije, da ne sme občina zidati šole. Pet let že leži ugovor pri namestnji nerešen! Tako skrbi vlada za nas Slovence, tako delajo njeni uradniki z nami! Vse se dovoli Nemcem in nemčurjem, nič se pa noče dati Slovencem, ja celo to, kar si hočejo sami napraviti, se jim zabranjuje!

Pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah smo imeli dne 3. julija občinske volitve. Izvoljeni so bili sledeči možje: v III. razredu: Zupe Franc, Elbl Janez, Polič Jurij, Kurbus Alojzij, odborniki, Geratič Franc, Žnuderl Tone, namestnika. V II. razredu: Kramberger Gregor, Caf Janez, Donik Franc, Kolarič Franc, odborniki, Špindler Franc, Krmek Janez, namestnika. V I. razredu: Vakaj Jakob, Senekovič Vinko, Paurič Janez, Bračič Tone, odborniki, Škrlec Franc, Purgaj Lovro, namestnika. Izvoljeni so sami dobri narodnjaki. Živeli!

Sv. Rupert v Slovenskih goricah. Velik požar je bil v nedeljo dne 2. julija ob 11. uri v noči v Zavrhu, župnije sv. Ruperta v Slov. goricah. Goreti je začela v Srednjem Zavrhu prazna viničarija Šalamuna, kmeta v Sovjaku. Zažgala je najbrž sovražna roka.

Od te viničarije vžgalo se je dvoje poslopij šentlenarskega peka Sormana. Ta trojna poslopja bila so lesena ter so pogorela do tal. Slednjič sta se tudi vžgali viničarski poslopji občinskega svetovaleca Lovrenca Letnik v Zavrhu. Pri teh je zgorel le krov. Velika množica ljudstva je prišla gasit, toda opraviti niso mogli ničesar, ker ni bilo nikjer vode. Največjega omilovanja vreden je Sormanov viničar, kateremu je zgorelo vse. Rešil je le ženo in otroke. Pogorelci bili so zavarovani za nizke svote.

Ljutomer. Podružnica sv. Cirila in Metoda, kateri predseduje g. kaplan Ferd. Ciuba, je letos požrtvovalno počastila naša blagovestnika na predvečer narodnega praznika dne 4. t. m. Več prihodnjič.

V Lukaveh pri Ljutomeru je pogorel dne 29. m. m. okoli polnoči posestnik Anton Hanžič. Zgorelo mu je gospodarsko poslopje s svinjskimi hlevi.

Krasna zmaga v občini Ščavnica nas navdaja s posebnim veseljem. Kar zaporedoma sta padli dve Bračkovi trdnjavi: Trbegovci in Ščavnica. Odpira se nam vesel pogled v bodočnost. Naše ljudstvo vedno bolj spoznava pogubno delo in kriva načela pristašev orehovskega Bračka in ptujkega „Štajerca“.

Občine, možje gornjeradgonskega okraja, na noge! Posnemajte vzgled občin: Trbegovce in Ščavnica! Proč z nemškutarji, proč z Bračkijanci iz naših občinskih odborov! Pri prihodnjih volitvah za gornjeradgonski okrajni zastop mora biti zmaga naša. To je v vaših rokah, občine, v vaših rokah, možje — volilci. Naprej po začeti poti! Občinski volitveni red v roke, pot pod pete pa hajd na delo, da bomo kmalu slišali o novih zmagah!

Na Ščavnici so naši nasprotniki „zmago“ obhajali zadnjo nedeljo pri Kolerju. Drli so se in vpili so, kakor da so znoreli. Posebno glasni so bili župan Ajlec, Nidl in Bračkov zet Križan, ki je bil v svojih mislih že ves na županskem stolčku občine Ščavnice, pa so mu te misli v soboto dne 1. julija naši narodni volilci korenito izbili iz glave. Le pomirite se! Slišimo, da mislite vložiti pritožbo zoper sobotno volitev. Se boste morda pritožili zoper svojo nevednost v občinskih volitvenih rečeh? Izvrstno! Ali morda zoper § 8 obč. volitv. reda, po katerem sme vsak polnoletni možki, ki je avstrijski državljani, voliti s pooblastilom, katerega pa še ne poznate, ker ste odklonili dva naša mladeniča, ki sta imela pooblastilo? Nam tudi prav! Ali to vam povemo: ne vdamo se, borili se bomo dalje tako neustrašeno, kakor ste se vi v soboto borili prestrašeno. Ščavnica je in ostane slovenska in sicer katoliško-slovenska. Živeli vsi vrlji narodnjaki ščavniški!

Ptujске novice. Tudi naši mestni očetje so proti slovenskemu vseučilišču v Ljubljani. Da bi ti mrznji dali duška, so sklicali posebno sejo. V dotičnem ugovoru slikajo slovenski narod kot na pol divji, ki nima nikakor pravice do vseučilišča, ker še baje nima svojih srednjih šol. To predbacivanje je nečuvno. Tisti ljudje, ki nam na eni strani nočejo dati šol, in če si jih hočemo sami zidati, nam to zabranijo, nam na drugi strani predbacivajo, da jih nimamo. Fej, takšno početje! —

Radislavci pri Mali Nedelji. Zopet je čas volitve občinskega župana. Naša skrb in dolžnost je, da opozarjamo občinske volilce, naj volijo le poštene in prave narodnjake, ne pa pruske Bračkijance. Naš dosedanji župan, ime mu je Vanek, je dne 19. t. m. vsem svojim koscem na travniku hrastove vejice vteknil za klobuke in rekel: danes bomo pa samo teič govorili. Čudno je, da jim ni kupil še piklhaub, da bi se poznalo, da so oni kosci nemškega župana Vaneka. Seveda noben pameten mož ne bo volil tega moža. Volilci bi pač morali imeti zeljnate glave, če bi njega volili. Stopite skupaj možje in izvolite vrlega narodnega moža, ki ne bo s svojim pomilovanjem vrednim nemčurjenjem smešil cele občine!

Volitev v ormoški okrajni šolski

svet. Pri zadnjem občnem zboru okrajnega zastopa ormoškega dne 27. junija t. l. so bili v okrajni šolski svet izvoljeni enoglasno sledeči gospodje: Ivan Bohaneč, župnik pri Svetinjah, Ivan Kočevar, deželni poslanec v Središču, dr. Kristan, okrajni zdravnik v Ormožu, dr. Omulec, odvetnik v Ormožu, in Maks Robič, trgovec v Središču. — Posilnemški zastopniki ormoški se volitve niso udeležili.

Hum pri Ormožu. Pri naši podružnici Sv. Ivana bila sta za prihodnjo dobo 6 let izvoljena cerkvenim ključarjem g. Jakob Zidarič mlajši, veleposestnik na Humu, in g. Ivan Vtičar, posestnik v Loperčicah. Prijazna cerkva je sedaj zelo olepšana in dobi še lep nov sprednji altar, za katerega je že nekaj nabranega denarja. Cerkevna slovesnost dne 25. junija se je vrlo dobro pri mnogobrojni udeležbi vršila.

Lešnica pri Veliki Nedelji. V seji dne 2. t. m. 1905 je občinski odbor občine Šardinje izvolil svojega mnogozaslužnega predstojnika gosp. Florijana Kuhariča častnim občanom. Ta vrlji slovenski mož županuje že 27 let neprenehoma tej občini, katera je pod njegovim vodstvom zelo napredovala. Bog mu daj še mnoga leta!

Ivanjkovci pri Ormožu. Skoro smo popokali od smeha, ko smo brali v zadnjem nemškutarskem „Štajercu“ iz našega kraja poročilo nekega pijančka. Moral ga je že gotovo imeti precej frakeljev pod kapo, ko je to pisal, kajti v svoji pijanosti je zagledal mož na trgu v Ormožu, da se pelja nekdo proti njemu „hitro kakor vlak“ na „pecikeli“ ali „cepikni“ in prebira časnik (!), držeč ga z obema rokama. Na „biciklu“ se voziti „hitro kakor vlak“ in zraven prebirati časnik ter ga z obema rokama držati, to si more izmisliti le kak pijan „Štajerček“ šnopsar. Mogoče pa še dotični pijani „Štajerček“ dopisnik bicikla sploh ni videl, sicer bi ne mogel pisati take oslarije.

Občinske volitve v Studenicah pri Poljčanah. Pri občinskih volitvah v Studenicah so zmagali Slovenci, čeravno so nasprotniki brusili pete in jezike. V odbor je prišel samo jeden Nемеc potom žreba. Slava vrlim volilcem!

Nepotrebna nemška skrb. Neki od orožnih vaj došli rezervnik nam piše sledečo za Nemce značilno dogodbico: Ko smo po dovršeni orožni vaji šli v pisarno po denar, in smo morali ta sprejem potrditi, izjavi neki nadomestni rezervnik, da ne zna niti brati niti pisati. Nato reče računski podčastnik: „Vi ste gotovo iz Kranjskega doma!“ „O ne“, — odgovori mož, „iz Gornjega Štajerskega“. Ko sem pozneje moža vprašal, če je na Gornjem Štajerskem mnogo takih, ki ne znajo brati ne pisati, mi je odgovoril, da jih je precej. V sled oddaljenosti ne morejo istih obiskovati. — Namesto, da bi Nemci skrbeli v svojih deželah za šole, vsiljujejo jih nam po Slovenskem. V krajih, kjer je že itak slovenska šola, stavijo nemško šolo, samo da tam vzgajajo narodne odpadnike in netijo narodni prepir. Svoje sorojake pa zanemarjajo! Skrbite rajši za vaše ljudi, da ne bodo kot celi buteljni po svetu zasmehovani.

Stari trg pri Slovenjgradcu. Minoli teden je streljalo več fantov z možnarji. Pri tem se je eden možnarjev nenadoma vnel ter tri fante precej močno poškodoval. Eden od teh, Miha Sekušnik, bo bržkone zgubil vid na obeh očeh.

Sv. Jošt nad Dobrno. Dne 3. julija je tukaj udarilo v cerkveno gospodarsko poslopje in je pogorelo. Blizu stoječe župnišče so marljivi gasilci ubranili ognja, da je ostalo nepoškodovano.

V Konjice pridejo dne 9. julija nemški peveci iz Maribora, da tam izzivajo s pesmijo „Die Wacht am Rhein“. Seveda bodo tudi tako hajlali, da bo od vseh gor odmevalo. Saj je to že stara navada. Ti ljudje nimajo miru, morajo hoditi v slovenske kraje izzivat. Zato mi Slovenci v Konjicah in okolici proti temu izzivajočemu izletu fanatičnih Nemcev

odločno ugovarjamo. Ako ne smejo ljutomerski Slovenci napraviti izleta v Ormož, ki je po večini slovenski kraj, ker to ni nekaterim Nemcem prav, zakaj bi morali mi poslušati izzivajoče nemške Mariborčane na naši zemlji?

Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se vpisujejo učenci za prihodnje šolsko leto v I. razred dne 15. julija ob 10. uri in dne 16. septembra od 8. do 11. ure. Sprejemni izpiti se začno dne 15. julija in 16. septem. ob 11. uri. Učenci, ki hočejo biti sprejeti v I. razred, morajo biti spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in s seboj prnesti krstni list in pa šolsko spričevalo.

Celje. Zrelostni izpit se bode vršil na tukajšnji orgljarski šoli dne 17. t. m. od 8. do 12. ure dopoldne. H skušnji se je oglasilo 8 kandidatov, med temi eden iz Ljubljane. Oni glasbeniki ozir. organisti, ki zunaj službujejo, ne da bi na zavodu pouk tri leta obiskovali, se ne sprejemajo k glavnemu izpitu. — Vodstvo.

Gospodarstvo vladnega komisarja v celjskem okrajnem zastopu. Prejšnji celjski okrajni zastop je cestarjem vzela pravico do kočnje trave ob cestnih robovih in bribovih, zato pa jim je plače znatno zvišal, in to iz jako tehtnega razloga, ker je ta kočnja trave peljala do brezkončnih pravnih mejaš, in ker so cestarji v lasti kočnje, smatrali celo cesto samo, mestu da bi jo snažno ohranili, daleč čez črto za svoje polje in ga rabili. G. okr. komisar je zdaj popolnoma izlorabil to od prejšnjega okrajnega zastopa pred več kakor 15 leti sklenjeno spremembo, ki je izvrstno uspela in se oživela, in storil samovoljno določbo, da prepusti cestarjem kočnjo trave, ne da bi jim prikrajšal svoj čas zvišane dohodke. V svojem odloku se je spozabil celo tako daleč, da je zagrozil prebivalstvu, ako bi se ustavljalo, s kaznijo.

Celjske novice. Izleta v Zagreb se je udeležilo nad 150 Celjanov. Hrvati so jih častno sprejeli ter splošno hvalili in občudovali lepo petje celjskega pevskega zbora. — V pokoj je stopil deželnosodni nadsvetnik g. Jožef Reitter. Mož je bil hud nasprotnik Slovencev, zato je tako visoko zlezal, čeravno ni bil eden najboljših uradnikov. — Zrelostni izpit na celjski gimnaziji se je vršil od 23. do 27. junija; delalo ga je 31, srečno prestalo 29 kandidatov. Slovenski abiturijenti so gg.: Ljudevit Zagorčnik (z odliko), Otokar Baš, Bogumil Hrašovec, Julij Kuder, Martin Knez, Alojzij Rakun, Viljem Šribar in Leopold Vičar. — Slovenska obrt v Celju ima zaznamovati v kratkem zopet znaten napredek. Z dne 2. jul. otvoril je namreč v Kolenčevi hiši na Graški cesti g. J. Stelcer svojo mesarijo. Ker je novi mesar odločen narodnjak, zato se vsi slovenski krogi v Celju uljudno vabijo, naj pri njem kupujejo potrebno meso. Posebne okrožnice o tem razpošilja „Slov. obrtno društvo“. V isto hišo se je preselil 1. jul. g. Martin Kolšek, čevljar in tudi vrl naroden mož. Svoji k svojim!

Št. Jurij ob juž. žel. Tudi v naši župniji so po vseh gričih in hribih goreli kresovi na predvečer naših blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Posebno pa sta se odlikovala kresova na Podgradu in Botričnici. Kresa na Podgradu se je udeležil tudi tamb. zbor našega kat. društva. Z veseljem smo poslušali tudi lepe navdušene govore ter petje in tamburanje.

Sv. Vid pri Grobelnem. Dne 25. junija t. l. smo imeli volitev župana in svetovalcev. Za župana je izvoljen gosp. Florijan Golež, vrl naroden mož, za svetovalca pa gg. Jakob Zupanec in Valentin Metličar.

Brežiške novice. V Savi je utonila dne 3. t. m. opoldne Marija Jagrič, dekla pri mesarju Grobušku. Šla se je s tremi drugimi ženskami kopat. Ko so te tri videle, da se potaplja, zgrabile so svojo obleko ter bežale kakor otroci. Truplo še niso našli. — V naši okolici je napravilo hudourje dne 3. t. mes. popoldne mnogo škode na poslopih, drevesih,

njivah in vinogradih. Toča ni bila posebno gosta, čeravno orekove debelosti. Potrla je le nekaj šip in opek. — Na Telovo so nekega slovenskega fanta v nemško hišo zvabili in ga pozneje vrgli ven, ker je začel v gostilni slovensko prepevati. Prav se zgodi vsakemu, ki zabaja v nemško gostilno pit. Ali nimate dovolj slovenskih gostiln? Zabajajte tje, kjer vas ne bo nihče zaradi slovenskega petja psoval in pretepal.

Iz kozjanskega okraja. Zopet je drvila po kozjanskem okraju dne 3. julija strašna nevihta in burja, ki je povzročila mnogo škode. Ta dan je bil strašan, da že davno ne tako. Naenkrat se je začelo popoldne nebo od vseh strani oblačiti. Začelo je bliskati in grmeti, da je bilo groza. Kmalu za tem se je nebo stemnilo in pridrvila je strašna nevihta s hudo urjo, ki je lomila kar cela drevesa in veje raz njih. Ja, še celo gospodarska poslopja niso bila varna pred njo, kar podirala jih je. Tako je podrla posestnikom velike in močae kozolce in vrgla strehe raz hlevov in hiš. Podrla je v Šonovem pri Kozjem veliki kozolec posestniku Antonu Novaku. Imel je že spravljeno vse seno, in s senom vred se je vse prevrnilo za Bistrico in nekaj v Bistrico, ki ga je odnesla. Škode ima nad tisoč kron. Drugemu ravnotam je poškodovalo tudi kozolec, staro hišo podrla. Tudi druge hiše so več ali manj poškodovane. Celi kozjanski okraj je hudo poškodovan, posebno vinogradi, ker je vse kolje polomilo in podrla, da je vse križem ležalo. Zopet mnogo dela in popraviljanja po vinogradih. Na njivah je vse povaljano in leži na tleh, posebno žitna polja in kuruza, kakor da bi jih bil kdo nalašč z valjarom povaljal. V eni sami četrt uri so bila prej tako lepa polja in vinogradi tako poškodovani, da jih je bilo žalostno pogledati. Marsikateri oče ali mati se je jokal in prosil Boga, naj mu vsaj zaradi ubogih otročičev prizanesse. Bridka in strašna je bila tisti dan ura od 3 do 4 popoldan. Med burjo je tudi jela padati toča kakor sredni orehi debela. Hvala Bogu, da ni dolgo padala, drugače bi bilo vse uničeno in potolčeno. Seveda se nekoliko pozna na ocvetelem grozdju in poljskih pridelkih. Hudourje je pa napravilo mnogo škode na gospodarskih poslopih, drevju in polju. Ni menda enega bolj starega drevesa, da bi ne bilo več ali manj poškodovano. Na Zdolah je kar cele hruške in jabolke lomilo, koruzo po njivah itd. Le vedno prosimo zdaj ob tem najstrašnejšem času: Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Z dinamitom se je ustrelil v Aninoszi na Sedmograškem dne 27. junija Marko Pajk, doma iz Zabukovec pri Jurkloštru. Dinamit mu je raztrgal prsi in odtrgal desno roko.

Trbovlje. V ponedeljek, dne 3. t. m. popoldan se je po silni vročini ob četrt na štiri vsipala debela toča, kakoršne najstarejši ljudje ne pomnijo. Stehali so eno zrno, ki je imelo tri četrtinke kg. Veliko škode je napravila na drevju, zlasti pa po vrtovih in njivah, kjer je sklestila vse do golega. Žito bodo morali pokositi. Spotrla je tudi strešno opeko in razbila šipe na cerkvi in drugod. Na stari šoli n. pr. sta od 54 ostali celi samo dve. Padala je med močnim viharjem dobrih 5 minut ter imela smer od severoizhoda. Pač res, da je Sv. Urh malokdaj brez nevihte.

Cerkvene stvari.

Imenovanje. Č. g. Mihael Lendovšek, župnik in duhovni svetovalec v Makolah, je imenovan za knezoškofijskega konzistorijalnega svetovalca.

Visoki dar. Prevzv. knez in škof so darovali za zidanje nove cerkve v Makolah 200 K, za cerkev v Majšpergu 100 K.

Duhovske vesti. Prestavljena sta oč. gg. kaplana Jožef Tratnik iz Št. Jurija ob juž. žel. v Trbovlje in Vincenc Žolger iz Trbovelj k Sv. Križu pri Slatini.

Lembah pri Mariboru. Naš čislani g. župnik Anton Kocuvan je slavil dne 29. julija zelo slovesno štiridesetletnico dušnega pastirovanja. Farani so mu že na predvečer z različnimi prireditvami izkazali spoštovanje ter se na slavnostni dan v obilnem številu udeležili cerkvenih slovesnosti, h katerim je prihitela tudi četvorica duhovnih sobratov. Slovesno pridigo je govoril g. dekan in predmestni župnik Simon Gaberc. Slavljencu ključemo iz dna srca: Še na mnoga leta!

Razbor pri Slovenjgradu. Sv. misijon smo obhajali od 27. maja do 4. junija. Kar obstoji tukajšna fara, še ni bilo take svečanosti. V fari je le 700 duš in vendar je bilo vsak dan povoljno ljudij v cerkvi.

Vitanje. Dne 27. junija si je komisija ogledala precej poškodovano cerkvice sv. Marjete na Lošpergu. Velike razpoke v zidih bi lahko postale nevarne in tudi stolp visi na cerkev. Vsled tega je bila cerkev uradno zaprta. Sedaj ne bo nič cerkvenih opravil v njej. Tudi zvoniti se ne sme, kar tamkajšnjim okoličanom težko de, ker so od župne cerkve oddaljeni celih 5 četrt ure in od Sv. Florijana skoro eno uro. Na popravilo pa sedaj ni misliti. Stroški bi namreč bili ogromni in skoro brezkoristni, ker je hrib sestavljen iz snovi, katere so precej rahle in se v mokroti razsipljejo, kar vedno neprijetno dokazuje ondodnja okrajna cesta. — Godovanje župnih patronov sv. Petra in Pavla je prišel povelečevati celo celjski pastor. V občinski hiši, sezidani in popravljani s stroški katoliških davkoplačevalcev, je imel svoje cerkveno „dejanje“. Udeležili so se ga vsi tisti imenitni tržki in fužinski katoličani, katere je bilo sram prisostovati veličastni katoliški procesiji s sv. Rešnjim Telesom. Krepčat, zabavat in agitirat je prišel h protestantskem oštirju Rupniku pri mostu poleg cerkve. Očka Rupnik je prav vrl izpolnjeval svoj posel in zaslužil lepe svote. Njemu nasproti je imel kakor drugekrat tako tudi na ta velik praznik najboljši Fienndenniggg pozno v popoldne odprto prodajalno, držeč se nemara postave od 16. majnika 1905. Poleg cerkve pa si za kratek čas v nedeljo popoldne lahko Jaklin privoščič zabavo s tem, da žaga. Take reči bi se menda ne mogle goditi nikjer drugje, kakor v preblaženem Vitanju.

Društvena poročila.

„Slovensko društvo“ je priredilo v zadnjem volilnem gibanju dva volilna shoda: dne 28. m. m. v Mariboru, dne 29. m. m. pa v Središču. V Mariboru sta govorila gosp. dr. Rosina in v imenu slovenskega delavstva g. I. N. Gostinčar. V Središču je predsedoval zborovanju z nenavadno spretnostjo g. Kolarič, govorila sta državni poslanec Robič in urednik Korošec.

Velika narodna slavnost v Mariboru je bila zopet ogromno številno obiskana in je sijajno uspela. Prišlo je nad 2000 ljudi, ki sicer niso mogli vsi najti sedežev, pač pa so našli, kamor so stopili, izborna zabavo. Red se ni najmanje kalil. Vinska razstava je našla občno odobravanje in se bodo kmalu razglasila in razposlala priznalna pisma. Upamo, da bo tudi čisti dobiček ogromen, ki je namenjen za razširitev slovenske deklishe ljudske šole v Mariboru.

Katoliško delavsko društvo v Mariji Puščavi je imelo dne 25. m. m. veselico pri g. Brezonelliju na Činžatu. Keganje, srečolov in godba so razveseljevala društvenike in goste. Predsednik društva je na kratko očrtal društveni program ter pozdravil vse navzoče. Navduševalne govore sta imela gg. urednik Korošec in pravnik Stibler iz Maribora. Domači g. župnik jima je v iskrenih besedah izrekel zahvalo ter vspodbujal navzoče, naj se drže le vrlih nauk.

Staritrg pri Slovenjgradu. Meseca februarja je bil pri nas izvanreden občni zbor, na katerem se je sklenilo, da bi se meseca maja priredil mladeniški shod na slavnem

starem gradu. Mesec majnik je minul, prišel je julij, pa o mladeniškem shodu ni slišati nič. Vse je bilo takrat navdušeno, kako smo se veselili, da bi se fantje cele fare zbrali skupaj, spoznali in pogovorili, ali to navdušenje je minilo kakor sneg v spomladi. Nastopila sta takrat dva mladeniča kot pray dobra govornika, kar ni bilo pričakovati pri nas. Izvolil se je takrat poseben odbor, kateri bi naj za prireditev shoda deloval. Kje je ta odbor? — Mladenič.

Gospodarske stvari.

Zeleno cepljenje.

Po vinogradih se vrši sedaj z vso hitrostjo zeleno cepljenje, s katerim je v prav tesni zvezi obiranje poganjkov na podlagi. Kako da se obirajo poganjki, slišimo malokedaj kakšen poduk, čeprav ni obiranje prav nič manjše važnosti, kakor cepljenje samo. Zato hočem kratko povedati, kako obirajo nekateri vinogradniki napačno.

Vinogradnik dobi človeka, ki zna cepiti in ga pošlje v vinograd, da mu pocepi amerikančevo podlago ter se mu pridruži sam, ali pa pošlje kakega delavca, celo otroka, da obira poganjke za onim, ki cepi. Pa to obiranje je takšno, da se Bogu smili. Poganjki, ki se še niso poprej v pravem času odstranili, so postali močni in zategli, oni pa, ki obira, jih prime z roko, jih vleče in trga, dokler ne odtrga, ne zmeni pa se zato, če zraven odtrga tudi pero in cel kos kože na amerikančevem stebelcu.

Drugi, ki pa misli, da je bolj praktičen kot prvi, pa obira z nožem in sicer tako, da vreže z nožem prav živo pri vsakem sklepu (peresu) v stebelce, da odstrani s tem poganjke in tudi očesca s tem odreže, ki so na stebelcu zraven poganjkov, misleč, da potem ne morejo poganjki več pognati. Kako so takšna obiranja napačna in škodljiva, hočem v naslednem razložiti:

Vsako zeleno amerikančevo stebelce, ki ga ranimo pri obiranju poganjkov, se začinja na istem mestu sušiti. Prigodi se, da je včasih v jeseni amerikančevo stebelce pri sklepkih, ki so bili ranjeni ali pa pregloboko z nožem zarežani, do polovice suho. Potem mi pogrobamo takšne na pol suhe rozgve in storimo stem največjo napako. O tem naj priča naslednji vzgled:

Povabil me je nekega dne vinogradnik v svoj vinograd ter mi je začel bridko tožiti, da mu raste tisto trsje, ki ga je dal na zeleno cepiti, leto za letom slabejše rodi in da je prvo leto, ko je trsje pogrobal, veliko lepše rastlo kot sedaj, ko je že več let staro. Oba sva

ukrepala, kaj bi temu krivo bilo. Saj se je delalo pravilno, škropilo in gnojilo, pa nič ni pomagalo. Nazadnje, ko nisma mogla priti do zaključka, grem in izkopam trs. In kaj vidim? Trs je bil na vsakem tistem kraju, kjer je bil pri obiranju ranjen, gnil in niti ena koreninica ni pognala iz tiste rozge. Potem sem še preiskal več trsov, in pri vsakem ista prikazen. Koliko se toraj greši pri malomarnem obiranju poganjkov ali panog!

Moja navada pri obiranju je sledeča: Obirati se naj začnejo poganjki kakor hitro začnejo poganjati in sicer tako, da slabejši sami odletijo, če se jih s prstom dotaknemo, močnejše pa že lahko z nožem odrežemo. Toda ne prav tik stebelca, ampak vsaj pol cm od stebelca. Na ta način se obira pred in po cepljenju trsje tako dolgo, da niso cepiči pognali vsaj 1/2 do 1 čevljev dolgo mladiko. Potem pa lahko manjše mladike samo prikrajšamo, močnejše pa moramo seveda še odstranjevati. Če bomo tako obirali in potem še zraven večkrat škropili, imeli bomo v jeseni lepo, zdravo, dozorjeno rožnje, katerega lahko brez skrbi pogrobamo. Če še ve kdo za kakšno boljše obiranje, naj jo na tem mestu razglasi. Dobro je, če se ljudstvo pouči in obvaruje škode. O tem naj sodi vsak sam.

Društvena naznanila.

Čebelarstvo predavanje pri Mali Nedelji. V nedeljo, dne 9. julija t. l. bo poučno predavanje o čebelarstvu pri Mali Nedelji. Gospod Jurančič bo govoril takoj po rani sv. maši v šoli. Domači in okoliški čebelarji so vabljeni k obilni udeležbi.

Čebelarški shod v Novi vasi pri Ptujju priredi Slovensko čebelarstvo za Slovensko Štajarsko v nedeljo, dne 16. julija t. l. ob 3. uri popoldne pri Francu Bračiču, gostilničarju v Novi vasi pri Ptujju. Društveni potovalni učitelj, g. Jurančič, bo predaval o čebeloreji ter svoje nauke praktično razkazoval pri Arnugovem čebelnjaku. Čebelarji se vabijo k številni udeležbi.

Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico priredita v nedeljo, dne 9. t. m. pri g. Zagarju v Trbovljah veliko veselico v prid družbi. Na vzporedju je 11 pevskih in tamburaških točk, deklamacija, govori, prosta zabava s šaljivo pošto itd. Z ozirom na dobrodelni namen pričakujeta podružnici velike udeležbe.

Vrtni koncert v Št. Pavlju pri Preboldu bo v nedeljo, dne 9. julija 1905 ob 5. uri popoldne pri gosp. Sadniku na Savinskem mostu od šentpavelske diletantske godbe na lok.

Žalec. Pevsko društvo „Edinost“ priredi dne 23. t. mes. koncert in ljudsko veselico na vrtu g. Karola Janiča v Žalcu ter prosi druga narodna društva, naj se s svojimi prireditvami blagohotno ozirajo na ta dan. Natančen vzpored priobčimo pravočasno.

Bralno društvo „Edinost“ pri Sv. Juriju v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 16. julija t. l. Ciril-Methodovo slavnost s petjem, z govorom, z gledališko

predstavo „Lurška pastarica“ in s šaljivim srečolovom. Začetek ob 3. uri popoldne.

Gasilno društvo za ormoško okolico s sedežem na Hardeku ima v nedeljo, dne 9. julija t. l. popoldan ob 3. uri v okoliški šoli svoj občni zbor. Vzored običajen s predavanjem o gasilstvu. Vsi društveniki prijazno povabljeni. „Pomozi Bog.“ Odbor.

Listnica uredništva: Slov. Bistrica: Oprostite, Vašega dopisa ne moremo sprejeti. Naš list je kmetski list in za to zagovarjamo kmetske koristi, seveda želimo tudi drugim stanovom vse dobro. Mislimo, da nam tega stališča ne bo nihče zameril. Rodoljubne pozdrave. — Lembah: Smo imeli že drugo poročilo stavljeno. Hvala! Pozdravljeni! — Plan. vas: Torej se vendar ne da dokazati, zato je boljše, da ne priobčimo. Pozdrave! — Rogačka Slatina, Slov. Bistrica, Sv. Jurij ob Ščavnici: Za to številko prepozno! — G.: Hvala za podlistek!

Za ljudski dom v Jarenini se je darovalo na svatovščini v Libojah g. Fr. Kaibič, c. kr. uradnika, z gđc. Ano Rois iz Jarenine 4 K 40 v.

Loterijske številke.

Gradec 1. julija: 6, 43, 32, 82, 64.
Dunaj 1. julija: 12, 3, 48, 13, 21.

Popravek. Cene za molitvice češčenja presv. Srca Jezusovega so te-le: 1 komad 3 v razven poštne; 25 kom. s pošt. 65 vin., 50 kom. 1:20 K, 100 kom. 2:30 K.

Tržne cene

v Mariboru od 17. junija do 24. junija 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		17	20	18	—
rž		14	90	14	80
ječmen		13	60	14	40
oves		16	80	16	80
koruza		17	50	18	40
proso		21	60	22	50
ajda		18	—	18	80
seno		3	60	4	40
slama		3	60	4	40
	1 kg				
fižola		—	20	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	9	—	10
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	52	1	54
maslo		2	—	2	40
špeh		1	46	1	52
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kislá		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	18	—	20
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kislá		—	60	—	72
	100 glav				
zelje		—	—	—	—
	1 kom.				
jajce		—	—	—	7

MALA OZGANILA

Vsaka beseda stane 2 vin. Najmanjša objava 45 vin. Vsaka beseda stane 2 vin. Večkratna objava po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilu. Pri vprašanjih na upravnitvo se mora pridejati znamka za odgovor.

Proda se.

Novozidana hiša, deset let davka prosta v Novi vasi pri Mariboru, z dvema stanovanjima, gospodarskim poslopjem, kuhinjo za pranje, kletjo, vrtom, vodnjakom, svinjskim hlevom se proda iz proste roke po zelo nizki ceni. Naslov pove iz prijaznosti upravnitvo tega lista. 450 3-2

Mala, novozidana hiša, v bližini južnega kolodvora, obstoječa iz 3 sob in 2 kuhinj, čez pol orala zemljišča ter vse, kar h gospodarstvu spada, se proda za 3200 gld., 1200 gld. ima posojilnica dobiti. Naslov pri upravnitvu lista. 457 2-1

Lepo posestvo, obstoječe iz gospodarskega poslopja s 4 sobami, lepega vrta, lepih brajd in 1/4 joha njiv, 10 minut od Maribora ob velikem potu v najboljšem stanju, se po ceni proda. Natančneje pri Miha Črncič v Mariboru, Urbanigasse št. 11. 453 3-1

Lepo posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, lepega sadonika, travnikov in njiv s premsčinami ali brez njih. Zemlje je okoli 18 oralov. Naslov: Selinšek, Maribor, Tržaška cesta št. 59. 463 1-1

V najem se da.

Dobrodoča gostilna v Rajhenburgu, z vsemi pripravami kakor tudi z gospodarskim poslopjem, se da takoj v najem oziroma na račun. Zraven tega se še dobi dobro obdelano polje. Ta gostilna stoji na najbolj primernem prostoru celega trga, zlasti ker se tik hiše nahaja živinsko sejmišče, kojih je 6 v letu. Odda se radi preselitve. Kdor reflektira, naj takoj vpraša ali si ogleda pri lastniku Avgust Senica v Rajhenburgu. 454 2-1

Pekarija se da v najem. Naslov pri upravnitvu. 466 2-1

Proste službe.

Kovaški pomočnik se išče, kateri zna konje podkovati, tisti se ako hoče konje naučiti rezati, (kostriren) lansko leto se je v mojem dvorišču 430 konjem rezalo. Plača po zaslugi 5-7 K na teben, hrana in stan. Kteri hoče iti naj se oglasi pri A. Zupančič, kurschmid, Bosna, Krupa, Bosna. 320 4-3

Narodni trgovci in slavne kmetijske zadruge se iščejo, ki bi stalno kupovale od izdelovalca močne, lepe škafe iz plininskega lesa z železnimi obroči. Naslov v upravnitvu. 464 3 | 1

Službo hišnega hlapca bi rad nastopil priden kmetski fant. Naslov pri upravnitvu. 465 3-1

Službo organista in cerkovnika želi nastopiti oženjen krojač brez družine, zvest in natančen cerkovnik in sin organist z zelo dobrimi spričevali. Naslov pri upravnitvu. 470 2-1

Razno.

Posestniki pozor! Kedor v tem kraju svoja poslopja, pohištva in cele druge premočnosti pri Banki Slaviji zavarovati želi, se naj pri zastopniku Slavije Franc Golčerju v Čadramu oglasi. 435 4-3

Stanovanje za dijake se nahaja v bližini vseh šol, na lepem kraju, v Mariboru, kjer se sprajmejo dijaki na hrano in stanovanje. Pogoji ugodni. Več pove upravnitvo. 467 3-1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Velika razprodaja.

Vsled ugodnega nakupa cele konkurzne zaloge Jožefa Pihler in zaloge filijalke Karola Vorše obstoječe iz sledečih stvari: blaga za ženske obleke, sukno za moške obleke, nerazmočljivo barvan levantin, svilen cefir, atlas-satin, batisti, oksford, posteljna oprava, nanking, belo platno za perilo, šifon in platno, obrisalke, namizni prti, žepni robci, servijete, garniture, zastori za okna, atlas-pregrinjala, flanelna pregrinjala, Jägrovo perilo, predpasniki, moderci, nogavice za moške in ženske in vse potrebščine za krojače. **Vse to se bo prodajalo**

po zelo znižanih cenah

1 kos cefirja, nerazmočljivo barvan	meter	13 kr.	" " šifona	"	16 "	1 " žepnih robcev	à	5 "
" " levantina, nerazmočljivo barvan	"	15 "	" " dolgih tepihov	"	15 "	Okoli 1000 m krtačnih zarobov		1 meter 5 kr.
" " atlas-satin	"	25 "	1 zavitek črnih ženskih nogavic	à	15 "	Atlasove odeje za postelje z belo volno, komad		2.90 kr.
" " svilenega cefirja	"	26 "	1 " naramnih predpasnikov	à	25 "	Hišna oprava (2 posteljne in 1 mizna prevleka)		3.— kr.
" " sukno za obleko	"	18 "	1 " modercev	à	55 "	Veliki kosi za moške obleke za bajno nizke cene.		
" " modnega sukna dvojne širokosti	"	30 "	1 " jagvard-obrisačev	à	15 "			
" " čistovolnat. cibelina	"	55 "	1 " Jägrove srajce	à	48 "			
" " čipkastih zastorov	"	20 "	1 " ovratnikov za gospode	à	10 "			

462 2-1

samo Maribor, glavni trg 16,
pri K. Pihler.

Demetrij Glumac,

kotlarski mojster

Kaserngasse 13. MARIBOR Kaserngasse 13.

priporoča svojo veliko zalogo

kotlov,

najboljših

čistobakrenih

301 10-9

brizgalnic itd.

Prevzame tudi popravila, katera izvrši točno in po ceni.

Filijska v Celju: Gračka ulica števil. 28.

Zahvala.

Najpristrčneje se zahvalujemo vsem dragim in blagim sorodnikom in znancem, ki so spremljali h grobu našega toliko ljubljenega

Konrada Finžgar.

Posebno pa še izrekamo zahvalo veleč. g. profesorju dr. Ant. Medved za gauljivo nagrobno, gg. tovarišem dijakom za prekrasen venec in pretresljive žalostinke, gg. profesorjem in učiteljstvu kakor tudi našim blagim framskim sosedom za tolažbo in pomoč in pa domačemu dušnemu pastirju, ki so ga tolikrat prevideli, obiskali, tolažili in mu celo v smrtnih bridkostih ob strani stali.

V Framu, dne 3. julija 1905.

468 1-1

Žalujoča mati, brata in sestra.

Botri!

Najprimernejše birmsko darilo je

Marijino življenje.

Slavospev s podobami, obsegajoč nad 1000 verzov.

Speval Matija Zemljič.

Cena s poštnino vred broširanemu izvodu K 2.20, v platno vezano z rdečo obrezo K 3, z zlato obrezo K 4.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Krasne

krajevne razglednice

lično in fino izdelane
priporoča
tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.
Cena 1 komad 10 v, prodajalcem znaten
popust.

Vrli narodni volilci občine Ščavnica!

Iskrena Vam hvala, da ste prišli v tolikem številu dne 1. julija na volišče in pripomogli k naši tako slavni zmagi! Vse priznanje Vam, da ste se tako zvesto držali določenega reda! Posebno zahvalo izrekamo zavednim in neumorno delavnim našim agitatorjem Janezu in Petru Cetlu, Fr. Roškarju, Antonu Veisu, Alojziju Valnerju, Janezu Kukovcu, Valentinu Lelju, Janezu Kranarju, Mart. Križanu, Jan. Žižku in Jan. Pelclu ter vsem drugim, ki so nam tako vrlo pomagali. Ne omahnite v svojem delu! Pristrčna hvala tudi volilcem iz Drvanje, Ihove, Lešan, Polic in Gor. Radgone, ki ste nam prihiteli na pomoč! Ostanite nam zvesti! Ne vdajmo se! Živela slovenska domovina!

471 1-1

Narodni volilni odbor
občine Ščavnica.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko
4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48-19

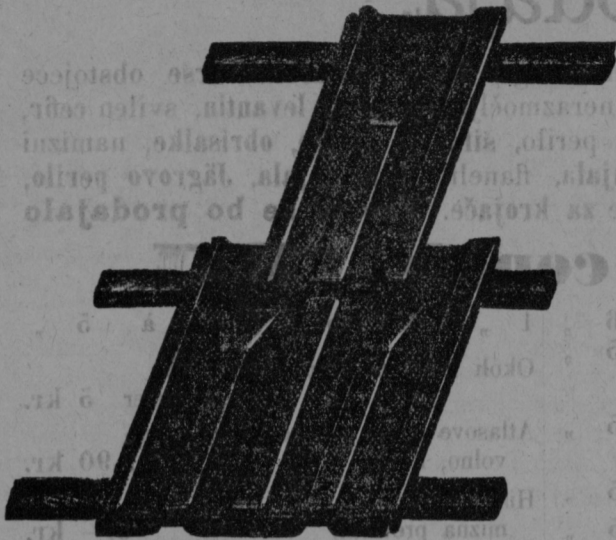
BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajsa Sofijski trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarini Sammerlingova ulica. 62 26-11

F. P. Vidic & Komp Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

• Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. •
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

☛ Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.
Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. ☛ Sprejmejo se zastopniki.
336 20-9 Takošnja in najzaneslivejša postrežba.

Pozor! Novourejen narodni fotografski zavod **Pozor!**
tvrdke

Matija Polak v Ljutomeru

se v ljudno priporočila slavnemu občinstvu v trgu in na deželi v izdelovanje fotografskih slik, oseb v poljubni najmanjši do naravne velikosti, potem skupin, pokrajin, predmetov itd. Fotografiranje skupin od najmanjše do največje velikosti, na kar osebno opozarjam različna slavna društva itd. 451 3-2

Cene so točnemu in dobremu delu primerno nizke.

Pozor! Citaj! 440 52-2
Bolnemu zdravje!

Vidmaric kaže kmetom „moč Pšakrakih kapljic“ in „Slavonske zeli“.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste slinice ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišic, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh žledodnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišic, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Citaj! Naroči! Ne bo ti žal.

Vinorejci

kupujte **škropilnice** za trte Natrium thiosulfat, nadalje reaperspapir **Phenolphatein** za spoznavanje pravega časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami, kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za prešiče à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h, za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za okrepitve kosti **Fluid** à 2 K, za okrepitve po mukah pri otipljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesihov cvet à kg. 1-20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiha, pri

Karolu Wolf, drožerija „pri orlu“

441 10-2 odlikovan z mnogimi zlatimi svinjami

v **Mariboru** Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Trgovina z železnino „Merkur“

P. Majdič, Celje

priporočila: **Traverse, železniške šinje cement, cevi iz kamenščine in strešno lepenko.**

Razne poljedelske stroje
posebno pa

peronospora - brizgalnice.

! Gumi za cepljenje!

Kose, srpi in najboljši brusni kamni. Mreže iz trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

Cenik poljedelskih strojev je izšel.

311 11

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisk na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 glđ. 80 kr.

K obilim naročilom se priporočila

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Josip Volčič,

mizar

Maribor Šmiderjeva ulica št. 3, Maribor

se priporočila častitemu občinstvu v izdelovanje vseh v to stroko spadajočih del, kakor pohištvo v vsakem sloju od najfinejšega do najpreprostejšega izdeljka, kuhinjsko opravilo, opravilo za prodajalne in pisarne, vsakovrstno delo za stavbo in vsa v to stroko spadajoča popravila.

391 10-6